

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010152
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120010152.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného V. G. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 23.3.2021, č.k. 6T/4/2020-591, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.11.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 3 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku sa vec vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 23.3.2021, č.k. 6T/4/2020-591 uznal obžalovaného V. G. za vinného, že

dňa 05.02.2018 v čase približne medzi 20:00 hod. až 21:10 hod. v meste Y. na E. ulici č. XX na X. poschodí v byte č. X po predchádzajúcej hádke dvakrát bodol kuchynským nožom minimálnej šírky 2 cm násilím strednej až vysokej intenzity svoju družku - poškodenú E. G. do ľavej bočnej strany hrudníka v oblasti 4. až 5. medzirebra v zadnej pazuchovej čiare, v dôsledku čoho poškodená E. G. utrpela zranenie, a to dve bodné rany na bočnej strane hrudníka vľavo, poranenie vnútro hrudného orgánu - pľúc vľavo s priamym ohrozením života a voľný vzduch v hrudnej dutine, - pneumotorax vľavo, ktoré si vyžadovalo dobu liečby s celkovou dĺžkou 4 týždne,

teda dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví a tento čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu,

čím spáchal zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. c) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Za to bol odsudený:

Podľa § 155 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 11.06.2020, sp. zn. 9T/20/2019 a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 14.10.2020, sp. zn. 3T/30/2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenú - UNION zdravotná poisťovňa, a.s., Karadžičova 10, IČO:36284831, škodu vo výške 1343,79 Eur.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, a to čo do výroku o vine, aj čo do výroku o treste a proti konaniu, ktoré ich vydaniu predchádzalo. Odvolanie odôvodnil nasledovne.

3. Porušenie práva na obhajobu - obhajca

3.1 V konaní pred okresným súdom ma obhajoval ustanovený obhajca, JUDr. Imrich Hrebíček. Vzhľadom na skutočnosť, že ustanovený obhajca ma v priebehu trestného konania nenavštevoval vo výkone trestu odňatia slobody, v ktorom som bol v tom čase umiestnený, nemal som možnosť sa náležite obhajovať. Ustanovený obhajca je obhajcom ustanoveným súdom a súd by mal teda niesť zodpovednosť za to, že ustanovený obhajca bude náležite plniť svoje povinnosti a zodpovedne pristupovať k obhajobe klienta. Z dôvodu, že som v priebehu trestného konania nemal možnosť radiť sa s obhajcom o spôsobe a postupe obhajoby, listom zo dňa 02.11.2020 (doručený súdu 03.11.2020) požiadal okresný súd o zmenu obhajcu, keď okrem toho, že obhajca ma nenavštevoval vo výkone trestu, došlo k strate dôvery medzi mnou a ustanoveným obhajcom.

3.2 Ustanovený obhajca listom doručeným súdu dňa 07.12.2020 potvrdil nezhody medzi ním a mnou a požiadal o oslobodenie spod povinnosti obhajoby. Poukázal na stratu dôvery medzi nami a iné predstavy o postupe vedenia obhajoby. Narušenie nevyhnutnej dôvery je subjektívnym postojom klienta alebo advokáta (v tomto prípade obidvoch strán) a toto narušenie nie je možné vyhodnocovať postupom súdu z toho pohľadu, či k reálnemu narušeniu dôvery prišlo.

3.3 Podľa § 22 ods. 1 prvej vety zákona o advokácii, advokát je oprávnený odstúpiť od zmluvy o poskytovaní právnych služieb len zo závažných dôvodov, najmä ak sa narušila nevyhnutná dôvera medzi ním a klientom alebo pokyn klienta je v rozpore s predpismi komory. Zákon o advokácii ako podmienku na odstúpenie od zmluvy o poskytovaní právnych služieb uvádza len „narušenie“ dôvery, v mojom prípade však išlo obojstranne o absolútnu stratu dôvery (rovnako, ustanovený obhajca poukázal na stratu dôvery). V takomto prípade bolo ďalšie zastúpenie ustanoveným obhajcom neprípustné. Poukazujem na to, že uvedenými vyhláseniami, mňa aj advokáta, nešlo o snahu o obštrukcie v konaní. Tieto námietky boli súdu doručené a v priebehu hlavného pojednávania, v období medzi jednotlivými termínmi. Bez ohľadu na to, súd mal ustanoveného obhajcu zrušiť, nakoľko predpoklady na výkon advokácie (obhajoby) neboli splnené.

4. Porušenie práva na obhajobu - dokazovanie

4.1 V priebehu hlavného pojednávania som navrhol vykonanie dokazovania (list zo dňa 29.6.2020), čomu súd nevyhovelo, napriek tomu, že po tomto návrhu, hlavné pojednávanie pokračovalo ešte niekoľkými termínmi. To, že súd tento návrh na vypočutie svedkov odmietol len z dôvodu, že som ho neuplatnil po výzve podľa § 240 ods. 3 Trestného poriadku, je bezdôvodným odopieraním práva na obhajobu (okrem iného, spôsobeného aj nekomunikáciou ustanoveného obhajcu so mnou).

4.2 V tejto súvislosti poukazujem aj na skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní dňa 23.03.2021 som mal v úmysle vypočuť znalca MUDr. Köröczza, avšak predvolaný bol znalec KEÚPZ, Mgr. Radoslav Benkovský. Tento môj omyl, keď v návrhu na vykonanie dokazovania (zo dňa 09.06.2020) som uviedol znalca k znaleckému posudku PPZ-KEU-BA-EXP-2018/5139 (namiesto MUDr. Köröczza), rovnako vyplýval z toho, že o uvedenom som nemal možnosť poradiť sa so svojim obhajcom.

5. Zhodnotenie skutkového stavu

5.1 Ja, aj poškodená, sme v konaní nepotvrdili (ja som nevypovedal, poškodená to poprela), že by sa skutok stal tak, ako je uvedené v obžalobe. Podľa obžaloby sme mali byť jediní priami svedkovia. Ani jeden sme skutočnosti, uvedené v obžalobe, nepotvrdili.

5.2 V konaní nebol ustálený spôsob vzniku zranenia, keď znalec MUDr. Köröcz pripustil, že ku vzniku zranení poškodenej mohlo prísť aj tak, ako to opisuje obžaloba, ale aj tak, ako to opisuje poškodená. Spôsob vzniku zranení poškodenej nie je jednoznačne ustálený.

5.3 Zranenie, ktoré malo byť skutkom spôsobené nemá charakter ťažkého ublíženia na zdraví. Vzhľadom na okolnosti spáchania trestného činu, je na mieste otázka, prečo som trestný čin nedokonal a ostal len v štádiu pokusu. Zároveň, ak som mal mať úmysel spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, resp. vôbec ublížiť poškodenej, prečo som ju vzal do nemocnice na ošetrovanie ?

5.4 Nie je zrejmé, z akých dôvodov súd považoval výpoveď poškodenej za „vedomú lož, zjavne motivovanú snahou pomôcť poškodenému“. V tejto časti je rozsudok nepreskúmateľný.

5.5 Z výpovede S. I. vyplýva, že hádky v byte, ktorý som obýval s poškodenou, boli síce častejšie, avšak nespomenul, že by niekedy prišlo k násiliu. Z kamerových záznamov na E. ulici a v herni Y. A. nie je možné bez ďalšieho ustáliť, že v čase skutku som sa mal nachádzať v byte. Vchod do priestoru „bytovky“ z E. ulice totiž nie je jediný, ale možný je prístup aj zo zadnej strany (z I. ulice). Cez vchod od E. ulice som sa teda mohol prejsť dozadu, resp. zozadu aj do herne, alebo do dvora. Fotodokumentácia z miesta činu bola vyhotovená deň po spáchaní skutku a rozloženie riadu a kuchynských spotrebičov nebolo rovnaké, ako v čase spáchania skutku. Rovnako, niektoré stopy krvi, boli po zranení poškodenej utreté - najmä tie, v bezprostrednej blízkosti vzniku zranenia, keďže išlo o miesta s najväčším „znečistením“ od krvi.

5.6 Je neprípustné, aby súd poukazoval pri dokazovaní na výpovede príslušníkov PZ S. V. a G. G. - malo ísť o sprostredkované informácie od poškodenej, pričom poškodená im tieto informácie neposkytla zákonným spôsobom ako svedkyňa (poškodená). Navyše, tvrdenia týchto príslušníkov vyznievajú nevierohodne, keď napriek tomu, že podľa nich sa poškodená rozhodla svojho bývalého druha (mňa) ďalej nekryť, avšak, na druhej strane, výpovede poškodenej pred aj po tomto stretnutí s príslušníkmi PZ sú konzistentné a nepotvrdzujú spáchanie skutku. Inými slovami, aj napriek tomu, že poškodená sa mala rozhodnúť ma ďalej nekryť, aj v ďalšom priebehu konania vypovedala tak, že popierala že by sa skutok stal, tak ako bol stíhaný.

6. Právna kvalifikácia skutku

6.1 Skutok je kvalifikovaný ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. c) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. V konaní bolo preukázané, že k ťažkej ujme na zdraví nedošlo.

6.2 Pri pokuse trestného činu, keď nedošlo k jeho dokonaniu, musí brať súd omnoho väčší dôraz na preukázanie subjektívnej stránky trestného činu, ak chce páchatel'a uznať za vinného. Navyše, na preukázanie skutočného úmyslu páchatel'a, by nestačilo v tomto prípade ani preukázanie skutočnosti, že s nožom bodol poškodenú, bez preukázania úmyslu spôsobiť poškodenej ťažké zranenie. Dokazovaniu subjektívnej stránky spáchaného trestného činu nebola venovaná prakticky žiadna pozornosť. Poškodená bola mojou družkou a doteraz spolu vychádzame. Poškodená vypovedá konzistentne počas celého trestného konania.

6.3 Okolnosť, ustálené okresným súdom, že som mal po spôsobení bodného zranenia poškodenej, túto odviezť do nemocnice na ošetrovanie, nenasvedčujú úmyslu trestný čin dokončiť (rovnako ako skutočnosť, že na mieste spáchania skutku nemal kto poškodenej pomôcť, ak by som chcel v pokračovať v dokonaní skutku). V konaní nebol preukázaný môj úmysel spôsobiť poškodenej ťažkú ujmu na zdraví (sama poškodená túto možnosť vyvracia), ani nebolo preukázané, že by som sa dopustil konania, ktoré by smerovalo k dokonaniu takého činu. Na preukázanie spáchania trestného činu ublíženia na zdraví nestačí preukázanie, že som úmyselne na poškodenú zaútočil s nožom, ale je potrebné preukázať aj úmysel spôsobiť jej ťažké ublíženie na zdraví.

6.4 Trestný čin nie je možné kvalifikovať podľa § 155 Trestného zákona - nedošlo k ťažkej ujme na zdraví, ani nebol preukázaný úmysel, ktorý by k spôsobeniu ťažkej ujme na zdraví smeroval.

7. Trest.

Uložený trest považujem za neprimeraný (trestný čin v štádiu pokusu) a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní so skutkovým stavom, ustáleným okresným súdom, navrhujem, aby odvolací súd výšku trestu prehodnotil.

8. Navrhujem, aby ma odvolací súd spod obžaloby oslobodil, alebo napadnutý rozsudok zrušil.

9. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

10. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom o vine a o trestoch, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

11. Po preskúmaní napadnutého rozsudku z dôvodov, vymedzených v odvolaní obžalovaného, dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý výrok o vine je správny.

12. Inak je tomu v prípade výroku o treste, ktorý mal byť podľa názoru odvolacieho súdu ukladaný ako súhrnný trest, aj za trestnú činnosť, za ktorú bol obžalovaný odsúdený v konaní Okresného súdu Piešťany spisová značka 8T/82/2020.

13. Pokiaľ ide o rozhodnutie o vine obžalovaného, toto považuje odvolací súd za správne a zákonné. Prvostupňový súd pri hodnotení vykonaného dokazovania, bral do úvahy všetky relevantné dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní, tieto vyhodnotil samostatne, ako i vo vzájomnej súvislosti, logicky ich vyhodnotil a dospel k záverom, na ktorých nenachádza odvolací súd žiadnu chybu.

14. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vymenoval všetky dôkazy, ktoré bral pri rozhodovaní do úvahy, podrobne a zrozumiteľne uviedol, ktoré skutočnosti z týchto dôkazov vyplývajú, ako aj závery, ku ktorým dospel. Súd jasne formuloval svoje úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov. Z tohto pohľadu je odôvodnenie napadnutého rozsudku zákonné a spĺňa požiadavky ustanovenia § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

15. Ohľadne správnosti zistení a záverov prvostupňového súdu, ktoré sa vzťahujú k rozhodnutiu o vine obžalovaného, uvádza odvolací súd nasledovné.

16. Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

17. Súd prvého stupňa sa zaoberal a vysporiadal so skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že obžalovaný sa nestotožnil so skutkovými a právnymi názormi prvostupňového súdu v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených prvostupňovým súdom. Pokiaľ sa skutkové závery prvostupňového súdu zakladajú na vnútornom presvedčení získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a tieto závery boli vyvedené na podklade úplného zistenia skutočného stavu veci a úvahám, ktorými sa k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory, nemožno im potom v prospech obžalovaného úspešne odporovať odvolaním len preto, že súd mohol dospieť aj k iným záverom, keby sa bol spravoval inými úvahami.

18. Odvolací súd po preskúmaní hodnotenia dôkazov vykonaných okresným súdom nezistil, že by súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nepostupoval podľa zákona v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a vykonané dôkazy by vyhodnotil jednostranne v neprospech obžalovaného. Odvolací súd sa zároveň stotožnil s vyhodnotením dôkaznej situácie tak, ako to urobil okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Hodnotenie dôkazov súdom neodporuje základným princípom logického myslenia. Ak súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t. j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle zákonných ustanovení. V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto

dôkazy hodnotil prvostupňový súd. Pre úplnosť a správnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku, nie je potrebné v rozhodnutí odvolacieho súdu opakovať odôvodnenie výroku o vine a úvahy, ktoré k nemu viedli.

19. K jednotlivým, konkrétnym odvolacím námietkam, tunajší súd uvádza nasledovné.

20. Prvostupňový súd svojím postupom nijakým spôsobom neporušil práva obžalovaného na obhajobu, ako to namieta obžalovaný vo svojom odvolaní (ods. 3.1 až 3.3 tohto uznesenia).

21. Žiadosť obžalovaného o výmenu obhajcu, ktorý mu bol súdom ustanovený (JUDr. Imrich Hrebíček) vybavil prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní dňa 10. 12. 2020, keď rozhodol, že podľa § 43 ods. 1 Trestného poriadku tohto obhajcu neoslobodzujú spod povinnosti obhajovať obžalovaného. Vyhlásené uznesenie bolo písomne vyhotovené a nachádza sa v spise na čísle listu 552. Z jeho odôvodnenia vyplýva to, že prvostupňový súd nezistil závažný dôvod, pre ktorý by obhajcu bolo nutné oslobodzovať spod povinnosti obžalovaného obhajovať. Rozdielne pohľady na spôsob vedenia obhajoby takýmto dôvodom nie sú. Prvostupňový súd zároveň nezistil, že by si obhajca dlhodobo neplnil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z jeho postavenia v trestnom konaní.

22. S rozhodnutím prvostupňového súdu, ako aj s odôvodnením jeho rozhodnutia odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí. Obžalovanému bola poskytnutá plná možnosť na obhajobu a to aj prostredníctvom ustanoveného obhajcu. Subjektívne predstavy obžalovaného o spôsobe obhajoby, ktoré sa rozchádzajú s názorom obhajcu, nie sú sami osebe dôvodom nato, aby súd zbavil ustanoveného obhajcu jeho povinnosti obhajovať a ustanovil obžalovanému iného obhajcu, ktorý bude zodpovedať jeho predstavám.

23. K ďalšej časti odvolania obžalovaného, v ktorom namieta porušenie jeho práv na obhajobu v súvislosti s vykonaným dokazovaním, odvolací súd uvádza, že ani tieto nepovažuje za dôvodné. Pokiaľ obžalovaný namieta, že v priebehu hlavného pojednávania navrhol vykonávanie dokazovania listom zo dňa 29. 6. 2020, ktorému súd nevyhovel, je potrebné uviesť nasledovné fakty. Uvedeným listom obžalovali skutočne požiadal o vypočutie troch svedkov a znalca (číslo listu 510). Neskôr, na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 23. 3. 2021, predtým, ako súd vyhlásil dokazovanie za skončené, požiadal sudcu prítomného prokurátora a obhajcu o vyjadrenie, či majú návrhy na doplnenie dokazovania, pričom obaja takéto návrhy nemali. Okrem toho sa sudca osobitne opýtal obžalovaného, či sú nejaké dôkazy, ktoré navrhoval, na ktorých vykonaní trvá a ktoré súd v priebehu konania nevykoná. Na túto otázku obžalovaný odpovedal: nie. Z tohto vyjadrenia obžalovaného vyplýva, že nedošlo k situácii, kedy by prvostupňový súd nevyhovel jeho návrhu na vykonanie dokazovania, keď obžalovaný na svojom pôvodnom návrhu zo dňa 29. 6. 2020 už na hlavnom pojednávaní dňa 23. 3. 2021 netrval.

24. Pokiaľ ide o možnosť vypočuť znalca MUDr. Köröczza (ods. 4.2 tohto uznesenia), tento znalec bol predvolaný a vypočutý na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 2. 7. 2020. Súd dal tak prokurátorovi, ako aj obhajcovi a nakoniec aj samotnému žalovanému možnosť vypočuť znalca. Z tohto dôvodu nepovažuje odvolací súd túto sťažnostnú námietku za dôvodnú.

25. K správnosti vyhodnotenia dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, sa odvolací súd vyjadril už vyššie, v odsekoch 16 až 18. Rozhodnutie súdu môže byť založené aj na nepriamych dôkazoch, pokiaľ tieto posudzované vo svojej vzájomnej súvislosti, vedú iba k jednému logicky prijateľnému záveru. Takto bolo aj v tomto prípade.

26. Nemožno súhlasiť s názorom obžalovaného, že v konaní nebol ustálený spôsob vzniku zranenia (ods. 5.2 tohto uznesenia). Znalec z odvetia zdravotníctva sa podrobným spôsobom vyjadril o možnosti mechanizmu vzniku zranení poškodenej. Bolo úlohou súdu, aby sám posúdil, ako je potrebné závery znaleckého posudku premietnuť do skutkových zistení. Úlohou znalca nie je odpovedať na otázku, či sa skutok stal, toto je úlohou výhradne súdu. Podľa odvolacieho súdu prvostupňový súd správne uzavrel, že je extrémne nepravdepodobné, že by poškodená mohla spadnúť a spôsobiť si zranenia spôsobom, akým to sama opísala vo svojej výpovedi. Je pravdou, že znalec vyjadril, že mechanizmus vzniku zranení tak ako ho popísala poškodená nemôže na 100 % vylúčiť, avšak zároveň uviedol, že tento je vysoko nepravdepodobný. K tomuto odvolací súd dodáva, že z fotodokumentácie z miesta činu, ktorá sa spise nachádza (najmä na čísle listu 206), je zrejme že nádoba, v ktorej sa nachádzali nože je umiestnená na kuchynskej linke vedľa varnej platne vpravo, pri stene a nože nachádzajúce sa v tejto nádobe sú všetky obrátené čepeľou nadol. Niet prečo za logický domnievať, že v čase, keď malo dôjsť k spáchaniu trestného činu, a k vzniku zranení poškodenej, sa tieto môže nachádzali práve v opačnej polohe, teda čepeľou nahor. Zranenia poškodenej sa naopak nachádzajú na ľavej strane hrudníka, v ľavej pazuchovej čiare. Navyiac, znalec pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 2. 7. 2020 odpovedal na otázku obhajcu, že kde by musel byť stojan na nože položený, aby verzia poškodenej, že spadla na nože bola pravdepodobná, znalec odpovedal, že jej pád by musel byť väčší, nemohlo dôjsť len k nejakému napichnutiu o nôž, musel by to byť pád z nejakej výšky. Aj z tohto vyjadrenia znalca na

hlavnom pojednávaní je zrejmé, že k vzniku zranení poškodenej nedošlo spôsobom, akým to popisovala vo svojej výpovedi.

27. Úvahy obžalovaného, že zranenia poškodenej nemajú charakter ťažkého ublíženia na zdraví (odsek 5.3 tohto uznesenia), nie sú relevantné, pretože bol uznaný za vinného z pokusu spáchania trestného činu s takýmito následkami a nie z jeho dokonania. Skutočnosť, že k dokonaniu trestného činu, teda k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví v tomto prípade nedošlo, bola iba vecou náhody. Konanie obžalovaného bezprostredne smerovalo k zasiahnutiu životne dôležitých orgánov, ako to vyplynulo zo znaleckého dokazovania a ako to správne uviedol prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tejto skutočnosti si obžalovaný musel byť plne vedomý a konal minimálne v nepriamom úmysle. Pokiaľ výpoveď poškodenej o mechanizme vzniku zranenia, je v zjavnom rozpore so závermi znaleckého dokazovania a nie je ani v súlade ani s ostatnými vykonanými dôkazmi, potom bolo správne, keď prvostupňový súd jej výpoveď zhodnotil ako nepravdivú. Logickou úvahou je, že túto nepravdivú výpoveď urobila poškodená s motívom pomôcť obžalovanému.

28. Ostatné námietky obžalovaného, ktoré sa týkajú vyhodnotenie vykonaných dôkazov a sú citované v odseku 5.5 tohto uznesenia, spočívajú v inom hodnotení vykonaných dôkazov ako to urobil prvostupňový súd. Úvahy o tom, ktorým vchodom mohol obžalovaný vojsť alebo odísť z bytovky, sú iba v rovine predpokladov, respektíve špekulácií a nekorešpondujú so skutočnosťami, ktoré by vyplývali z vykonaného dokazovania. Tvrdenie obžalovaného o tom ako boli rozložené riady a kuchynské spotrebiče v čase spáchania skutku a ako sa to zmenilo pred vyhotovením fotodokumentácie z miesta činu, sú opätovne iba tvrdenie obžalovaného, ktoré nie sú ničím podložené.

29. Za nesprávne však treba považovať úvahy prvostupňového súdu vo vzťahu k výpovediam svedkov S. V. a G. G.. Na tieto výpovede prvostupňový súd poukazuje ako na podporné dôkazy, ktoré nepriamo potvrdzujú už skôr vyslovený záver súdu o vine obžalovaného. Výpovede uvedených svedkov nemožno brať do úvahy pri hodnotení dôkazov, a to ani podporne, pretože títo svedkovia iba reprodukovujú skutočností, ktoré im mala uviesť poškodená E. G., v čase, keď na oddelení policajného zboru čakala na vypočutie u vyšetrovateľa. Výpovede týchto svedkov, nemôžu nahradiť výpoveď menovanej poškodenej, pretože nimi reprodukované skutočnosti, sú iba informáciami z počutia, ktoré mala menovaná svedkyňa poškodená uviesť mimo vykonávaného procesného úkonu - z výsluchu svedka poškodenej. Podľa názoru odvolacieho súdu však ostatné dôkazy, bez použitia svedeckých výpovedí S. V. a G. G., dostatočne dokazujú to, že obžalovaný sa dopustil spáchania skutku, z ktorého bol uznaný napadnutým rozsudkom za vinného.

30. K odvolacím námietkam obžalovaného, ktoré sa týkajú preukázaniu subjektívnej stránky trestného činu (odsek 6.2 až 6.4), tunajší súd poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorej tento súd uvádza, že obžalovaný zaútočil nožom na ľavú bočnú stranu hrudníka násilím strednej až vysokej intenzity a preto jednoznačne si musel byť vedomý toho, že útokom mohol spôsobiť poškodenej aj trvalé poškodenie životne dôležitých orgánov. Odvolací súd k tomuto dodáva, že úmyslu obžalovaného spôsobiť jej ťažkého bližšie na zdraví, nasvedčuje i skutočnosť, že ju bodol do tohto miesta (kde sa nachádzajú aj životne dôležité orgány) 2 krát. Použitie noža ako útočnej zbrane, oblasť tela, na ktorú obžalovaný zaútočil, počet bodnutí a intenzita útoku, vo svojich vzájomných súvislostiach preukazujú úmysel obžalovaného, ktorý mu priznal prvostupňový súd napadnutým rozsudkom.

31. S poukazom na vyššie uvedené zistenia a závery odvolacieho súdu, je potrebné považovať všetky odvolacie námietky obžalovaného, ktoré smerujú proti rozhodnutiu o vine a proti konaniu, ktoré vydaniu tohto výroku predchádzalo, za nedôvodné.

32. Prvostupňový súd rozhodol o uložení súhrnného trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného, za ktorú bol uznaný za vinného v tomto trestnom konaní, ako aj za trestnú činnosť, za ktorú bol už skôr odsúdený v konaniach Okresného súdu Trnava vedených pod spisovou značkou 3T/30/2020 a s 9T/20/2019.

33. Prvostupňový súd správne zistil, že aktuálne prejednáváná trestná činnosť obžalovaného je vo viacčinnom súbehu s trestnou činnosťou, za ktorú bol už skôr odsúdený v konaniach citovaných predchádzajúcim odseku. Z odpisu registra trestov však odvolací súd zároveň zistil, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 15. 3. 2021, v konaní vedenom pod spisovou značkou 8T/82/2020 odsúdený za spáchanie viacerých prečinov krádeže podľa § 212 ods. 1 a podľa § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pričom mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 18 mesiacov, v ústave na výkon trestu so stredným vstupnom strážením. Tento trest bol uložený ako súhrnný, pričom trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 11. 6. 2020, spisová značka 9T/20/2019 v bol ním zrušený. Skutok spáchal dňa 14.11.2018. V čase rozhodovania odvolacieho súdu tak existovalo ďalšie rozhodnutie súdu, ktoré odsudzovalo obžalovaného za spáchanie trestnej činnosti, ktorá sa časovo zbieha s trestnou činnosťou, za ktorú bol odsúdený v konaniach, ktoré

sú citované v odseku 32 tohto uznesenia. Preto mal byť správne obžalovanému ukladaný súhrnný trest aj vo vzťahu k odsúdeniu, ktoré bolo realizované Okresným súdom Piešťany v konaní vedenom pod spisovou značkou 8T/82/2020.

34. Zistenia uvedené v predchádzajúcom odseku, viedli odvolací súd k rozhodnutiu o zrušení výroku o treste obžalovaného a vrátenie veci okresnému súdu, ktorý bude povinný opätovne rozhodnúť o uložení súhrnného trestu, rešpektujúc názor odvolacieho súdu, vyjadrený vyššie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.